

forskelle i de sammenlignede produkter, net og anlæg (herunder eksempelvis alder, teknisk opbygning og kvalitet), foretages korrektioner med henblik på at sikre en overordnet sammenlignelighed af samtrafikprodukterne, jf. dog ovenfor om adgangen til at afvise korrektioner med henvisning til ringere effektivitet og/eller forældet teknologi m.v. hos den omhandlede danske udbyder.

For så vidt angår ét land bedste praksis metoden efter nr. 1, skal der, med udgangspunkt i ovennævnte principper ud over korrektioner for produktrelaterede forskelle fastlagt i overensstemmelse med hidtidig praksis også foretages korrektioner for væsentlige landerelaterede forskelle samt for et eventuelt unaturligt lavt prisniveau m.v.

Ved væsentlige landerelaterede forskelle forstås eksempelvis forskelle i urbaniseringsgrad, linietæthed, geografi/topologi, eventuelle forskelle med baggrund i stordrifts- eller skalafordele, samt forskelle i det generelle omkostnings- og lønniveau (sammenholdt med arbejdskrafteffektiviteten).

Det bemærkes, at det kan være vanskeligt at fremskaffe entydig dokumentation for behovet for landerelaterede korrektioner, og at der derfor navnlig på dette område kan blive tale om skønmæssigt fastsatte korrektioner, ligesom den ovenfor nævnte adgang til at afvise korrektioner, der skyldes ringere effektivitet og/eller forældet teknologi hos den omhandlede danske udbyder kan være relevant på dette område. Derudover kan der m.h.t. flere af de nævnte korrektionsfaktorer være tale om overlappende forhold, jf. ovenfor om adgangen til at afvise korrektioner, som er indeholdt i allerede foretagne eller alternative korrektioner, således at det sikres, at der ikke korrigeres flere gange for samme forskel.

Der skal som nævnt ovenfor med udgangspunkt i ovennævnte principper desuden foretages korrektioner for et eventuelt unaturligt lavt prisniveau m.v. i sammenlignede aftaler. Dette betyder, at der blandt andet skal foretages en kompenserende korrektion, hvis der er tale om et prisniveau for de omhandlede samtrafikprodukter, som er unaturligt lavt på grund af krydssubsidiering, herunder eventuelt regulatorisk påtvunget krydssubsidiering, mellem forskellige kategorier af samtrafikprodukter, mellem samtrafikpriserne og andre aktivitetsområder, eller eventuelt gennem statstilskud til dækning af samlede underskud eller lignende, ligesom det skal sikres, at den pågældende listepris er udtryk for et stabilt prisleje.

Sådanne eventuelle korrektioner for krydssubsidiering m.v. er navnlig væsentlige, hvor der tages udgangspunkt i priserne i forskellige lande i forbindelse

med fastsættelse af bedste praksis priserne for flere forskellige kategorier inden for de enkelte samtrafikprodukter. Det faktum, at prisfastsættelsesmetoder i de lande, der sammenlignes med, i lighed med den danske samtrafikregulering ikke tillader medregning af omkostninger, der skyldes ineffektivitet, forældet teknologi eller lignende, kan derimod ikke danne grundlag for korrektion.

Det forudsættes ved anvendelsen af metoderne, at der skal anvendes samme land for fastsættelse af priser for de enkelte samtrafikprodukter omfattet af § 39, stk. 1.

Derimod er der mulighed for at anvende forskellige lande til fastsættelse af samtrafikpriser for hver af de i § 39, stk. 1, nævnte samtrafikprodukter.

Bestemmelsen knytter sig alene til nedsættelse af samtrafikpriserne. Dette indebærer, at såfremt en konkret anvendelse af bestemmelsen i nr. 1 eller 2, måtte føre til, at kun visse af de enkelte priselementer, som indgår i den samlede pris for et samtrafikprodukt omfattet af § 39, stk. 1, ligger på et lavere niveau i det land, som danner baggrund for sammenligningen, vil Telestyrelsen alene skulle træffe afgørelse for så vidt angår de enkelte priselementer, som vil bevirke en nedsættelse af den samlede pris for samtrafikproduktet.

Det vil i forlængelse heraf fremgå af forskningsministerens bekendtgørelse udstedt med hjemmel i stk. 6, at Telestyrelsen skal foretage en afvejning af, hvilket dokumentationsgrundlag der skal anvendes, i tilfælde hvor flere udbydere parallelt fremlægger dokumentation for samtrafikpriserne i forskellige lande. For begge metoder gælder her, at Telestyrelsen skal vælge de(t) land(e), der bedst opfylder formålene oplyst i § 1, stk. 3. Vælger Telestyrelsen selv at gennemføre en bedste praksis analyse med henblik på nedsættelse af samtrafikpriser, vælger Telestyrelsen selv, hvorvidt analysen gennemføres efter metoden i nr. 1 eller nr. 2. Afgørelse heraf beror også her på, hvilken metode der bedst opfylder formålene i § 1, stk. 3.

Telestyrelsen skal, i forbindelse med den endelige fastsættelse af en konkret samtrafikpris baseret på bedste praksis metoderne, udøve et samlet skøn med udgangspunkt i de overordnede målsætninger for samtrafikprisreguleringen, således som disse er beskrevet i § 1, stk. 3. Telestyrelsen skal udøve dette skøn under hensyntagen til, at det overordnede formål er i videst muligt omfang at sikre reelle konkurrencemarginer, at sikre at samtrafikpriserne ikke belastes af utilidsvarende teknik, fejlinvesteringer, ineffektiv